

[Birgit Fjælde.]

sporing og forebyggende virksomhed omkring den primære sundhedssektor.

Det forekommer mig ønskeligt, om de radikale i højere grad havde haft dette for øje, da man stillede dette forslag, og jeg vil derfor anbefale, at elementer som arbejderbeskyttelse og boligtilsyn tages med ind i diskussionen, hvis der skal være alvor i en overordnet planlægning for sundhedssektoren.

Endvidere vil det sikkert være rimeligt samtidig at få undersøgt, hvordan sundhedstjenesten på det primære plan kan forbedres og rationaliseres. Det påbegyndte samarbejde i kommunerne mellem disse sociale medarbejdere og de praktiserende læger må intensiveres, hvis socialreformen skal have nogen mening, og ikke mindst de praktiserende læger må bringes til en forståelse af, at den almindelige lægepraksis, som vi hidtil har kendt den, er et forældet instrument i en virkelig tidssvarende og effektiv sundhedstjeneste.

Folketinget må medvirke til, at der bliver udarbejdet retningslinjer for, hvordan socialmedicinsk arbejde skal fungere i primærkommunerne. Den ret spredte diskussion om helsecentre må ligeledes med i det fremtidige udvalgsarbejde om dette forslag. De erfaringer, der allerede er gjort på de lokale planer, må hentes frem af arkiverne. Et fortsat arbejde efter disse retningslinjer vil givet have til resultat, at det bliver lettere og mere hensigtsmæssigt for den enkelte og giver samfundet store muligheder for besparelser.

Centrum-demokraterne vil gerne gå ind i diskussionen med disse bredere tanker om det fremtidige sundhedsvæsen.

Ebba Strange (SF):

Også fra SF's side kan vi udtrykke sympati for den tanke, der ligger bag det forslag til folketingsbeslutning, der er fremsat her.

Vi har i lang tid både fra den sociale og den sundhedsmæssige sektor og i forbindelse med lovgivningsarbejdet givet udtryk for, at vi finder det menneskeligt bedre og samfundsmæssigt mere økonomisk at forebygge end at helbrede, og alligevel ser det ud, som om vi endnu ikke har fået brudt linjen med bedre refusionsordninger, når vi helbreder, end når vi forebygger. Vi bliver stadig væk ved med at lappe på de skader, vi selv for-

anstalter, uden at interessere os nok for, hvordan skaderne opstår. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, om det hænger sammen med, at vi ligesom bedre kan lave statistik over de helbredelser, vi har held med, end over, hvad vi egentlig får ud af at forebygge.

Der er blevet henvist flere gange fra ordførernes side til de tanker, der er redegjort for i PP II, og de må også vække til meget nøje eftertanke. Jeg vil på mit partis vegne meget gerne være med til at bryde den linje, som det ser ud som om vi er kørt ind på.

Efter kommunalreformens gennemførelse har det været karakteristisk, at mange af landets amter er gået i gang med et stort sygehusbyggeri, der ser ud, som om det har sprængt nogle rimelige rammer. Det kan på mig virke, som om det har været prestigebyggeri, som om det ene amt ikke vil stå tilbage for det andet med hensyn til at bygge det største og det flotteste sygehus. Jeg mener, det i den forbindelse er meget vigtigt, at vi også fra centralt hold, fra folketingets side, går ind og blander os i den planlægning, der sker ude omkring i amterne. Jeg ved, man gør det på sygehusområdet, og vil også gerne være med til, at man gør det på det forebyggende område.

Vi er fra vor side helt indstillet på, at man bør standse, eller bremse vil jeg hellere sige, det storsygehusbyggeri, der finder sted, og at vi i stedet for går i gang med at opbygge lokale sundhedscentre i nær tilknytning til de sociale centre. Der er også fra flere af ordførernes side givet udtryk for den meget, meget nære sammenhæng, der er mellem hele sundhedssektoren og socialsektoren.

Det er jo sådan, at vi i vort velfærdssamfund har fået afskaffet mange mangelsygdomme, men i stedet har vi fået et stadig stigende antal sygdomme, der er fremkaldt af det samfund, vi har skabt, dels af boligmiljøet, dels af arbejdsmiljøet.

Lokale sundhedscentre ville gøre det lettere for mennesker at henvende sig om hjælp, når der begyndte at opstå problemer, som fremkaldte sygdomme hos personer i familien. Mange af de lidelser, der var i færd med at opstå, ville måske kunne helbredes på stedet, sådan at indlæggelse kunne undgås. Jeg forestiller mig, at sådanne lokale sundhedscentre skulle kunne foretage en